

عنوان مقاله:

بازخورد پسامدرنی تغییرات حقوق

محل انتشار:

فصلنامه جامعه شناسی سیاسی ایران، دوره 5، شماره 11 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

محمد میرزائی مهر - گروه حقوق، واحد قشم، دانشگاه آزاد اسلامی، قشم، ایران

خیرالله پروین - دانشکده حقوق و علوم سیاسی، دانشگاه تهران، تهران، ایران

عبدالکریم شاحیدر - عضو هیات علمی دانشگاه پیام نور، گروه حقوق، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

پسامدرن راهی است برای تشخیص آنکه جهان فعلی ما در دوران برزخ است و این برزخ انتقال از مرحله ای به مرحله دیگر را به ما نشان می دهد. پسامدرنیسم داعیه های جهان شمول مدرن در مورد علم، برابری، آزادی را نمی-پذیرد و حقوق بشر را نیز مانند علم افسانه می داند و در مقابل، از تفاوت ها و تکثر در جامعه انسانی حمایت می کند و به دنبال آوردن هر آنچه در نظم مدرن، حاشیه ای محسوب می شود به متن جامعه و حقوق هستند و کلیت و جوهر هنجارهایی که به دنبال برقراری نظم بنیادین و فراگیر در سطح جامعه است را زیر سوال می برند. در این راستا نظریه پسامدرن در حوزه حقوق همنا با مکتب مطالعات انتقادی حقوقی، با به چالش کشیدن مبنای عقلانی جهان شمول برای حقوق، آن را پوششی از مشروعیت جعلی و ساختگی بر تن حقوق و نظام حقوقی می داند. با توجه به پژوهش بازخورد پسامدرنی تغییرات حقوق شامل تغییراتی در بنیادهای حقوق و ایجاد تزلزل در آن ها و عقب نشینی شخصی گرایی است. در این پژوهش به روش توصیفی- تحلیلی سعی در بررسی بازخورد پسامدرنی تغییرات حقوق شده است.

کلمات کلیدی:

مدرن، پسامدرن، فردگرایی، سیطه ی شخص، حاکمیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1552276>

